

Kiinalaisia Oulujoella!

Viimeisen kymmenen vuoden aikana olemme kansakuntana eläneet ikimuistettavan auvoisan ajanjakson. Hyvinvoinnin lisääntyminen on ollut poikkeuksellisen suotuisan talouskehityksen ja viisaan valtionhoidon ansiota. Maapallo kestää hyvin muutamien satojen suomalaisten äkkirikastumisen. Sen sijaan on arveluttavaa kuinka se kestää miljoonien kiinalaisten vaurastumisen? Mitä megaongelmia Kiinan talouskasvu tuokaan tullessaan jää nähtäväksi. On vaikea uskoa satojen miljoonien kommunistihallinnon kurittamien ja köyhyydessä elävien talonpoikien nurisematta hyväksyvän ohi kiitävien loistoautojen nostattamien pölypilvien nielemisen. Maailman kaikkien kansakuntien onkin kädet ristissä toivottava ja mahdollisuuksien mukaan edesautettava hiljalleen avautuvaa jättiläisvaltiota etenemään muuntautumisprosessissaan hallitusti ja rauhanomaisin keinoin. En oikein osaa nähdä muuta vaihtoehtoa, Kiinan yhteiskuntajärjestelmän kehittyminen kohti vapaampaa markkinataloutta kun näyttää kuitenkin väistämättömältä. Mitä se sitten meitä liikuttaa, saatamme äkkipäätä ja sen kummemmin pohtimatta tokaista, mutta huolellisemman harkinnan jälkeen voi mieli muuttua. Olisikin varsin lapsekasta luulla, etteikö Kiinan kokoisella maailmanmahdilla olisi paisuessaan vaikutuksia kaikkiin maailman kotitalouksiin. Tähän saakka nämä vaikutukset ovat olleet enemmän negatiivisia tuhansien menetettyjen työpaikkojen sekä huimasti kallistuneen polttoaineen ja energianhinnan vuoksi, mutta toisenlaisiakin vaikutuksia saattaa olla tulossa.

"Suomi on hyvä maa, se on paras maa meille suomalaisille, Suomi on puolustamisen arvoinen maa, jonka ainoa puolustaja on Suomen kansa." muistatteko vielä nämä viisaat sanat. Ne lausui kenraali Adolf Ehrnrooth testamentissaan Suomen kansalle. Noissa aina ajankohtaisissa sanoissa on vinhaa perää edelleen.

Ei meidän autuutemme tässä ajassa ja tulevaisuudessa pelkästään meistä itsestämme ole kiinni, mutta onneksi voimme sentään omilla toimillamme vaikuttaa elinympäristömme kehittymiseen ja säilymiseen. Kiinalaisten matkatoimistojen ryhtyessä buukkaamaan satojatuhansia vapautta janoavia keskivertokiinalaisia tänne Pohjois-Eurooppaan, olisi meidän ajoissa varauduttava siihen, että matkailusta saattaa muodostua hyvinkin mittava elinkeinomahdollisuus meille mutkamäki-maastojen ulkopuolisillekin pohjoissuomalaisille. Kokonaan oma kysymyksensä on se, mitä matkailullisia mahdollisuuksia Talvivaara ja muut kaivokset voivatkaan tuoda mukanaan.

Takapuskaisten oulujokivarren siivoaminen ohjelmoiduksi kulttuurimatkailukohteeksi on joka tapauksessa iso yhteinen tehtävä jokaiselle rantamaan omistajalle ja kaikille jokivarren kunnille aina Hailuodosta Vaalaan saakka.

Suomalaiset puolustavat parhaiten isänmaataan nöyrän avarakatseisuuden synnyttämällä seutukunnallisella yhteistyöllä. Umpimielisten kyläkohtaisten kuppikuntien soisi jo pikkuhiljaa hiljenevän kiikkustuoleihinsa tai ainakin muuttavan kantojaan rakentavammiksi. Muuttuvassa maailmassa Suomi ja suomalaiset ovat entisaikoina pärjänneet nipin napin ja sittenkin vasta kipeän pakon edessä ja vaihtoehtojen puutteessa. Siihen saakka on kärvistely parasta toivoen kukin omissa kööreissään. Olisiko poikapolvien vaihtuessa jo lupa odottaa yhteisvastuullisempaa hihojenkäärintähenkeä, ennen kuin ankeammat ajat meidät kenties siihen taas pakottavat.

Kuntavaalivuonna yhdeksi teemaksi olisi nostettava keskinäisen talkoohengen kasvattaminen yli maakunta-, kunta- ja puoluerajojen. Jaksan jankuttaa tästä teemasta varmaan vaalien jälkeenkin, mutta sanonpa tässäkin yhteydessä, että Oulujokivarren maiseman siistiminen risukasveista ja kuusipuupattereista parantaa asumisviihtyisyyttä, kasvattaa kotipaikkauskollisuutta ja synnyttää monenlaisia uusia elinkeinomahdollisuuksia. Kotiseudun puolustaminen alkaa kotiseudusta välittämisestä. Paikkaa josta ihminen välittää, on ihmisen luonnollista puolustaa. Kesätöitä täytyy ryhtyä tekemään niin kansalaisten kuin kotieläintenkin. Merkittävässä rooleissa näissä maisematalkoissa ovat taas tänä syksynä uudelleen valittavat kuntavaltuustot. Äänestäjät, sinä ja minä, valitsemme valtuustot. Rantojenhoidon täytyy koskea puolueita laidasta laitaan, se on nähtävä ylipoliittisena kysymyksenä – ottakaa onkeenne hyvät jokivartiset kuntalaiset, vaalivallan käyttäjät – vaatikkaa valtuustoon pyrkiviä paikallispoliitikkoja puhaltamaan yhteen hiileen jokivarren ja oman tulevaisuutemme turvalliseksi takuuksi! Oulujoki on tänä päivänäkin merkittävä mahdollisuus enemmän kuin pelkkä kipeä ja vaiettu muisto. Oulujoki, kasvupaikkamme ja kotiseutumme, on meidän kansalaisaktivistien organisoiman ja meidän kaikkien toteuttaman puolustamistyön arvoinen.

Tätäkin aloitetta kohtaan on varmaan jokaisessa kuntapalaverissa helppo ja luonteva keksiä tyrmääviä tupateorioita. Silloinhan sitä pääsee joka ukko helpommalla – aivan kuten on päässyt aina ennenkin. Mutta, kuten todettua, maailma muuttuu ja me sen mukana. Välinpitämättömyyden aika on ohitse!

Takaisin kiinalaisiin. Maailma muuttuu seuraavien vuosien aikana ja nimenomaan Kiinasta käsin kenties enemmän kuin uskallamme arvaillakaan. Mikäli näkisimme tämän kehityksen uhkaavan kansallista olemassaoloamme, olisi aihetta mittavaan huoleen. Realistisempaa olisi uhkakuvien maalaamisen sijaan satsata uusien maisemaelinkeinojen ja nimenomaan laadukkaiden matkailumahdollisuuksien kehittämiseen. Peräänkuulutankin ensiksi seutukunnallisen matkailutyöryhmän kokoon kutsumista ja edelleen yhteisesti omistetun kehitys- ja markkinointiyhtiön perustamista. Me tarvitsemme sellaisen vaikutusvaltaisen toimijan, joka ryhtyy aktiivisesti ja avarakatseisesti visioimaan sekä koordinoimaan eri hankkeita uusien maisemanhoito- ja matkailuelinkeinojen edistämiseksi. Heti ryhmän ensimmäisessä kokouksessa käytettäisiin pyyhkekumia häivyttämään seinäkartalta kaikki ajatuksia rajoittavat maakunta- ja kuntarajat ko. alueiden väliltä. Ja jo seuraavassa kokouksessa päätettäisiin perustaa Oulujoen Matkailutoimisto Oy, katseltaisiin joku tyhjä pikkukonttori ja julistettaisiin päällikön vakanssi hakuun. Tätä nykyä Oulujoen vaikutusalueella toimii kymmeniä toisistaan tietämättömiä yhdistyksiä ja yrityksiä, joilla kaikilla tuntuu olevan yhteisiä intressejä. Kielitaidon puute hankaloittaa kansainvälisiä toimenpiteitä, markkinointiin ei ole resursseja, internet vierastuttaa ja oikeista kontakteista on pula. Kaiken maailman konsultitkin puhuvat vain kymmenistä eri tukiaisista, joilla he itsekin elantonsa ansaitsevat. Se ei ole välttämättä kestävää kehitystä se.

Toimenpiteitä ja tahtoa tässä tarvitaan, eikä ainaista umpimielisyyttä ja välinpitämättömyyttä! Kaikki kansalaiset lokakuussa uurnille puhaltamaan kotiseutuihimme uutta uljasta jokihenkeä! Määritelkää kantanne, arvoisat kunnallisvaaliehdokkaat, mitä tehdään kotiseutumme eteen seuraavien vuosien aikana? Neljä vuotta on pitkä aika pyöritellä peukaloita!